

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.378 van 4 april 2011
in de zaak A. 193.179/IX-6422**

In zake : Paul BRULOOT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Michel Maus
kantoor houdend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 5 bus 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Kaat Leus en Patrick Hofströssler
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 27 juni 2009, strekt tot de
nietigverklaring van:
 - het koninklijk besluit van 26 april 2009 tot bepaling van het aantal
gerechtsdeurwaarders per gerechtelijk arrondissement;
 - de oproep tot kandidaatstelling voor één vacante plaats in het arrondissement
Brugge, met kantoor gevestigd te Torhout.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 198.099 van 23 november 2009 is de vordering tot
schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen verworpen.

De verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 maart 2011.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Isabelle Verhelle, die loco advocaat Michel Maus verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Audrey Baeyens, die loco advocaten Kaat Leus en Patrick Hofströssler verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Artikel 515 van het Gerechtelijk Wetboek verleent aan de Koning de bevoegdheid om het aantal gerechtsdeurwaarders vast te stellen per gerechtelijk arrondissement. Die bepaling luidt als volgt:

“De Koning bepaalt het aantal gerechtsdeurwaarders per arrondissement, nadat hij het advies heeft ingewonnen van de procureur-generaal bij het hof van beroep, van de procureur des Konings, van de vaste raad van de Nationale Kamer en van de raad van de arrondissementskamer van de gerechtsdeurwaarders.

In het door de Koning bepaalde aantal gerechtsdeurwaarders zijn zij die de ouderdom van 70 jaar hebben overschreden, niet inbegrepen.

Indien er meer gerechtsdeurwaarders in functie zijn dan het getal dat door de Koning is bepaald, geschiedt de vermindering tot laatstbedoeld getal slechts bij overlijden, ontslag of afzetting.”

3.2. Bij koninklijk besluit van 14 december 1984 tot bepaling van het aantal gerechtsdeurwaarders per gerechtelijk arrondissement is in uitvoering van artikel 515 van het Gerechtelijk Wetboek het aantal gerechtsdeurwaarders per gerechtelijk arrondissement bepaald. Voor het arrondissement Brugge gaat het om 22 gerechtsdeurwaarders.

3.3. Op 1 augustus 2008 richt de minister van Justitie een adviesaanvraag tot aanpassing van het aantal gerechtsdeurwaarders per gerechtelijk arrondissement aan de procureurs-generaal bij de hoven van beroep, aan de procureurs des Konings, aan de vaste raad van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders en aan de raden van de arrondissementskamers van de gerechtsdeurwaarders.

Blijkens de bij de adviesaanvraag gevoegde bijlagen is het bevolkingscijfer in het arrondissement Brugge tussen 1 januari 2000 en 1 juli 2007 met 0,5 % gestegen en bedraagt de stijging van aantal geregistreerde akten in dat arrondissement 21,95 %. Volgens de berekeningen wijzen deze cijfers, gezien in

het licht van de globale cijfers van het Rijk, op een tekort van drie eenheden, maar de minister stelt, na herberekening met inachtneming van zestien nieuwe te creëren plaatsen, voor het aantal met één eenheid te verhogen.

3.4. Met een brief van 24 september 2008 bezorgt de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent zijn opmerkingen aangaande het voorstel tot aanpassing van het aantal gerechtsdeurwaarders per gerechtelijk arrondissement aan de minister van Justitie. Wat betreft het gerechtelijk arrondissement Brugge stelt de procureur-generaal vast dat de procureur des Konings van het arrondissement Brugge “geen bemerkingen had te formuleren over de voorgestelde aangroei”.

3.5. Met een brief van 26 september 2008 maakt de syndicus van de kamer van gerechtsdeurwaarders van het gerechtelijk arrondissement Brugge aan de minister van Justitie het advies over dat door de bijzondere algemene vergadering van de arrondissementskamer, gehouden op 19 september 2008, was uitgebracht. Dit advies luidt als volgt:

“Aangezien na beraadslaging de arrondissementskamer der gerechtsdeurwaarders te Brugge navolgende punten meent te kunnen aanhalen die pleiten tegen een verhoging van het aantal standplaatsen in het arrondissement:

- 1) Door de vervanging van dagvaarding door het dwangbevel in sociale zaken, zullen de tussenkomsten van de gerechtsdeurwaarders bij het betekenen van de dagvaardingen verminderen. Het volle effect van deze vermindering zal zich voornamelijk in de toekomst laten voelen.
- 2) De repercussies van de wijziging van de grenzen van de gerechtelijke arrondissementen (in casu overheveling van de gemeenten Kortemark, Koekelare naar arrondissement Veurne) zullen zich ook slechts in de toekomst laten voelen. Nieuw benoemde confraters worden onbevoegd voor voormelde gemeentes.
- 3) De onbetwiste stijging van het aantal natuurlijke personen toegelaten tot de procedure van collectieve schuldenregeling en de vermeerdering van tussenkomsten van ‘sociale vangnetten’ zoals bijvoorbeeld OCMW's, CAW's, budgetbegeleidingsdiensten, enz... heeft een aanzienlijke vermindering tot gevolg van het aantal ambtelijke tussenkomsten en van het aantal exploten.

- 4) Voor handelaars en rechtspersonen wordt eveneens een stijging van het aantal faillissementen vastgesteld. Deze collectieve schuldsanerings-procedures hebben eveneens tot gevolg dat de ambtelijke tussenkomsten beduidend verminderen.
- 5) Er blijkt dat meer en meer natuurlijke personen zonder gekend adres evolueren en ambtshalve geschrapt blijven, waardoor het aantal uitvoeringsdaden vermindert.
- 6) Het valt niet te ontkennen dat er een duidelijke stijging waar te nemen is in het aantal pro deo tussenkomsten.
- 7) Daarentegen is er geen aangepast pro deo-tarief voor tussenkomsten van de gerechtsdeurwaarders.
- 8) Het valt evenmin te ontkennen dat de stijging van de kostprijs van een kantoor de inkomsten gehaald uit de loutere vermeerdering van de aktes overtreft.
- 9) Het staat nu al vast dat de belangrijke en wettelijk verplichte informatie-vergaring via centrale databases (Vb. sociale notificatie via aangiftes sonoso, opvragingen rijksregister der natuurlijke personen, opvragingen Kruispuntbank Ondernemingen, opvragingen bij de in de steigers staande nationale beslagberichtencentrale, enz...) in de toekomst steeds duurder zullen worden.
- 10) De beweerdelijke verhoging van de inkomsten gehaald uit strafzaken, wordt niet verklaard door een stijgende hoeveelheid van het aantal aktes, maar door vooral door de recente verhoging van het straftarief.
- 11) In nieuwe wetgeving wordt de tussenkomst van de gerechtsdeurwaarder zo veel mogelijk uitgesloten (inleidingen geschieden zoveel mogelijk via verzoekschriften, afschaffing van de dagvaarding in sociale zaken) en verdwijnen dus onvermijdelijk een aantal bevoegdheden zonder dat er weliswaar nieuwe worden bijgecreëerd.
- 12) Het art. 1524bis Ger.W. zal het tijdperk inleiden van het 'collectief beslag', waarbij slechts één en uniek uitvoerend roerend beslag meer zal worden gelegd, waarna het zal volstaan om via elektronische weg een 'bericht van verzet te sturen naar de eerst beslagleggende gerechtsdeurwaarder om het beslag gemeen te maken aan andere schuldeisers. Dit zal ongetwijfeld leiden tot een drastische vermindering van het aantal roerende beslagen, hetgeen de groep kandidaten niet ten goede zal komen.
- 13) In de statistieken van de Minister blijft de evolutie van het aantal vennootschappen totaal onbesproken. Is dit aantal gestegen zoals het

bevolkingscijfer ? Of is dit gedaald rekening houdende met een aanzienlijke stijging van het aantal faillissementen ?

- 14) De vergadering neemt nota van de opmerking van de laatst benoemde confraters dat zij het gemiddelde aantal aktes (zoals bekomen op basis van de cijfers van de Minister) absoluut niet halen (Het gemiddelde wordt naar boven getrokken door de oudere en meer gevestigde kantoren welke meestal met meerdere gerechtsdeurwaarders onder associatievorm werken.)
- 15) Er is geen enkele wettelijke garantie dat huidige bevoegdheden en ambtelijke tussenkomsten zullen behouden blijven. N.a.v. de recentste wetswijzigingen wordt een tegenovergestelde tendens waargenomen. (vb. vermindering van het aantal vaststellingen overspel door de wijziging van de echtscheidingsgronden).
- 16) Het effect van de herziening van de rechtsplegingsvergoedingen laat zich nu reeds voelen door een vermindering van het aantal inleidingen, hetgeen bevestigd wordt door de advocatuur. In de toekomst zal dit pas nog duidelijker blijken, wanneer ook minder gedingen worden aangespannen en bijgevolg ook minder uitvoeringen van gerechtelijke uitspraken zullen moeten plaatsvinden.
- 17) Inzoverre het aantal kandidaten-gerechtsdeurwaarders een rol zou spelen voor de verhoging van een aantal standplaatsen - wat in se niet kan - zou er beter overgestapt worden naar het systeem van 'toegevoegde' kandidaten naar Nederlands model. (en daaraan gekoppeld de verlaging van de verplichte pensioenleeftijd naar 65 jaar samen met de overdracht-mogelijkheid van het kantoor.) Overdracht en continuïteit van het kantoor moet m.a.w. prioritair worden gestimuleerd om de grote groep kandidaten 'op te lossen'.
- 18) Op economisch vlak is er geen nood aan meer gerechtsdeurwaarders in het arrondissement, gelet het werk zeer behoorlijk wordt gedaan : de laatste jaren werden geen klachten geregistreerd omwille van achterstand/vertraging in de behandeling/uitvoering van de ons toevertrouwde taken.
- 19) Na rondvraag blijkt dat geen enkel kantoor in het arrondissement vragende partij is voor een verhoging.
- 20) Het aantal gerechtsdeurwaarders per inwoner bedraagt in het arrondissement Brugge 1 op 22.000 inwoners. Op basis van de cijfers van de Minister is dit een van de laagste voor Vlaanderen. Brugge is m.a.w. geen prioriteit voor een verhoging vergeleken met andere arrondissementen (cfr. Hasselt, Tongeren).
- 21) De kuststreek als wezenlijk deel van het arrondissement, is niet bepaald een gebied waar de jonge bevolking aangroeit met een stijgende economie en

industrie. Integendeel wordt eerder vastgesteld dat er een vergrijzing van de bevolking optreedt, met een stijging van de pensioengerechtigde bevolking. Voornamelijk het toerisme wordt er sterk gepromoot.

- 22) Het arrondissement Brugge is als industrie- en handelszone aan het uitsterven en is niet te vergelijken met grootsteden als Gent, Brussel en Antwerpen. Er is m.a.w. geen enkel economisch criterium welke een verhoging verrechtvaardigt. (Vele vennootschappen hebben hun zetel gevestigd in belangrijke handels- en industrie centra gelegen in het binnenland (vb. Het havengebied Zeebrugge, heeft wellicht een stijgende activiteiten, doch de meeste nieuwe vestigingen hebben hun zetel in Antwerpen, Gent en/of Brussel.)

Om deze redenen verleent de kamer een NEGATIEF ADVIES in bijzondere algemene vergadering.”

3.6. Met het koninklijk besluit van 26 april 2009 wordt het koninklijk besluit van 14 december 1984 opgeheven en wordt het aantal gerechtsdeurwaarders per arrondissement opnieuw vastgesteld.

In het arrondissement Brugge wordt het aantal gerechtsdeurwaarders met één eenheid verhoogd. In de aanhef van dit besluit wordt het volgende gesteld:

“(…)

Overwegende dat tussen de jaren 2000, het jaar na de laatste aanpassing, en 2007 het bevolkingscijfer van het Rijk is gestegen met 3,4 %;

Overwegende dat er over dezelfde periode eveneens een positieve evolutie is geweest voor de rechtspersonen, weliswaar onderhevig aan de fluctuaties van de economische activiteit; dat een eventuele vermindering op dit laatste vlak niet noodzakelijk een negatieve invloed heeft op de werkzaamheden van de gerechtsdeurwaarder;

Overwegende dat er tussen de jaren 2000 en 2007 een gemiddelde toename is vastgesteld van het aantal akten der gerechtsdeurwaarders met 14,49 % voor het ganse Rijk;

Overwegende dat het repertorium van de akten weliswaar niet de enige indicator is voor het aantal akten; dat inderdaad ook het aantal akten pro deo in aanmerking moet worden genomen die een kostenfactor betekenen; dat er daarnaast ook inkomsten genererende werkzaamheden zijn die niet in het repertorium moeten worden geregistreerd;

Overwegende dat al deze elementen, met in het bijzonder de combinatie van de evolutie van het bevolkingscijfer en het aantal akten, aangeven dat een evenwichtige en genuanceerde aanpassing van het aantal gerechtsdeurwaarders gerechtvaardigd is;

Overwegende dat hierbij nochtans rekening moet worden gehouden met de aard, de ligging en de verscheidenheid van de verschillende gerechtelijke arrondissementen;

Overwegende dat de adviezen van de arrondissementskamer en van de betrokken rechterlijke overheden in aanmerking moeten worden genomen om ze te toetsen aan de mathematische gegevens;

Overwegende dat algemene bewoordingen over het ontbreken van klachten of een eventuele bedreiging voor de inkomsttoestand van de gerechtsdeurwaarder zonder concrete aanwijzing dienaangaande, geen doorslaggevend argument kunnen vormen voor een gefundeerde beoordeling;

Overwegende dat het cijfermateriaal van dien aard is dat een aanpassing gerechtvaardigd is en dat ook uit de specifieke adviezen van de betrokken instanties op lokaal vlak dezelfde trend naar boven komt;

Overwegende dat, rekening houdend met al deze elementen, de oorspronkelijke voorstellen tot aanpassing werden bijgestuurd.”

Het koninklijk besluit van 26 april 2009 vormt het eerste voorwerp van het onderhavig beroep.

3.7. In het Belgisch Staatsblad van 14 mei 2009 wordt de vacantverklaring van een aantal plaatsen van gerechtsdeurwaarder bekendgemaakt. Aldus wordt in het gerechtelijk arrondissement Brugge één betrekking van gerechtsdeurwaarder met kantoor te Torhout vacant verklaard.

De vacantverklaring van deze betrekking vormt het tweede voorwerp van het onderhavig beroep.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Over het tweede voorwerp van het beroep

4. De verwerende partij werpt op dat de vacantverklaring van een betrekking van gerechtsdeurwaarder in het arrondissement Brugge een voorbereidende handeling is die deel uitmaakt van een complexe rechtshandeling, en niet voor nietigverklaring vatbaar is.

5. De verzoeker antwoordt dat de beslissing tot vacantverklaring wel een uitvloeisel is van het koninklijk besluit van 26 april 2009 -het eerste bestreden besluit-, maar dat zij toch ook de spreiding van het aantal gerechtsdeurwaarders binnen het arrondissement beïnvloedt. De beslissing komt er immers op neer dat nog vooraleer een benoeming plaats heeft wordt bepaald waar het bijkomend kantoor zal worden gevestigd.

6. In haar laatste memorie benadrukt de verwerende partij nog dat de verzoeker helemaal niet duidelijk maakt op welke wijze de spreiding van het aantal gerechtsdeurwaarders over het arrondissement hem grieft.

Beoordeling

7. Naar luid van artikel 513, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, bepaalt de minister van Justitie de gemeente waarbinnen de benoemde gerechtsdeurwaarder zijn kantoor moet vestigen. De oproep tot de kandidaten voor een benoeming is een voorbereidende beslissing die in de regel geen eigen rechtsgevolgen heeft en derhalve niet het voorwerp kan uitmaken van een annulatieberoep. Te dezen heeft de verwerende partij evenwel reeds bij de vacantverklaring bekendgemaakt dat de benoemde zijn standplaats te Torhout moet vestigen. In de mate de vacantverklaring aldus de beslissing inzake de standplaats bevat, gaat het om een beslissing die gevolgen heeft in het rechtsverkeer.

De verzoeker is gerechtsdeurwaarder gevestigd te Torhout. De beslissing waarbij een supplementair aangestelde gerechtsdeurwaarder in dezelfde gemeente toegelaten wordt, beïnvloedt zijn belangen.

De exceptie tegen het tweede voorwerp van het beroep wordt verworpen.

Over het belang

8. De verzoeker voert aan dat hij een persoonlijk en rechtstreeks belang heeft bij het beroep tegen het koninklijk besluit van 26 april 2009 omdat hij door de toewijzing van een bijkomend ambt van gerechtsdeurwaarder aan het arrondissement Brugge het risico loopt dat hij opdrachten en dus ook inkomsten zal verliezen. Bovendien heeft hij een moreel belang, nu de bijkomende standplaats te Torhout wordt gevestigd, zodat vertrouwensbanden die hij daar als gerechtsdeurwaarder heeft opgebouwd, worden aangetast.

9. De verwerende partij werpt op dat de verzoeker geen blijk geeft van een rechtstreeks belang bij het beroep. Er is immers geen onmiddellijk causaal verband tussen, enerzijds, de bestreden beslissingen, en, anderzijds, het aangevoerde nadeel van verlies aan opdrachten en, bijgevolg, lopende inkomsten. Een dergelijk nadeel zou slechts kunnen ontstaan wanneer een benoemingsbesluit is genomen. Het nadeel zou bovendien geenszins zeker zijn, maar zuiver potentieel. Het kantoor van de verzoeker wordt niet uitgebaat door de verzoeker zelf, maar door een van de verzoeker te onderscheiden rechtspersoon. Bovendien doet de verzoeker geen enkele poging om de door hem aangevoerde bedreiging van de inkomsten van zijn kantoor met enig stuk te staven. Het blijft bij een blote bewering dat hij een risico loopt op het verlies van opdrachtgevers en opdrachten.

10. In zijn memorie van wederantwoord wijst de verzoeker op de ongunstige gevolgen van de bestreden beslissingen voor de waardebepaling van

zijn kantoor bij een eventuele overname. Hij stelt ook dat de oprichting van een vennootschap uitsluitend kadert in het financieel beheer van de inkomsten die voortvloeien uit de uitoefening van zijn ambt, maar dat de eigenlijke ambtsuitoefening tot de uitsluitende bevoegdheid van de gerechtsdeurwaarder zelf blijft behoren. Bovendien levert de negatieve beïnvloeding van de inkomens- en vermogensopbouw door de BVBA als gevolg van de bijkomende benoeming van een gerechtsdeurwaarder, ook een onmiddellijk en persoonlijk nadeel op voor de verzoeker zelf.

11. In haar laatste memorie blijft de verwerende partij het belang van de verzoeker betwisten. De verzoeker zelf blijft zijn belang staande houden, ook in zoverre het gericht is tegen de vermeerdering van het aantal standplaatsen in andere arrondissementen, met name in Tongeren en in Kortrijk. Hij stelt dienaangaande dat een gerechtsdeurwaarder incasso-opdrachten buiten het arrondissement kan uitvoeren en dat alle gerechtsdeurwaarders als concurrenten tegenover elkaar staan voor wat betreft de uitvoering van gerechtelijke opdrachten, met name dagvaardingen.

Ter terechtzitting stelt de verwerende partij nog enerzijds dat incasso-activiteiten geen prerogatief vormen voor de gerechtsdeurwaarder en dat de concurrentie daar ten volle speelt ook los van de vaststelling van het aantal gerechtsdeurwaarders en anderzijds dat de verzoeker ook niet concreet maakt hoe de vermeerdering van het aantal gerechtsdeurwaarders in andere arrondissementen een invloed kan hebben op zijn eigen beroepsuitoefening.

Beoordeling

12. De verzoeker is gerechtsdeurwaarder in het arrondissement Brugge. De aangroei van het aantal gerechtsdeurwaarders in het arrondissement kan, bij gelijke instroom van opdrachten, voor hem nadelig zijn. Door het creëren van een bijkomende standplaats ontstaat de mogelijkheid dat het door de verzoeker gevreesd nadeel zich realiseert en dat verleent hem het vereiste persoonlijk belang

bij de vernietiging van artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 april 2009. De omstandigheid dat de verzoeker voor de materiële organisatie aan zijn kantoor een rechtspersoon opgericht heeft, beïnvloedt het belang van de verzoeker niet, aangezien hij persoonlijk in het ambt benoemd is.

13. De artikelen 509 en 513 van het Gerechtelijk Wetboek organiseren het ambt van gerechtsdeurwaarder per arrondissement. Wat de instroom van opdrachten betreft kan de verzoeker enkel benadeeld worden doordat in zijn arrondissement in een bijkomende standplaats wordt voorzien.

Waar de verzoeker stelt dat ook de verhoging van het aantal gerechtsdeurwaarders in andere arrondissementen voor hem nadelig is zodat ook de verhoging van die aantallen vernietigd moet worden, beperkt hij zich tot een algemene uiteenzetting die niet concreet op zijn situatie wordt afgestemd, wat in wezen neerkomt op een actio popularis.

Het belang van de verzoeker is beperkt tot de vaststelling van de standplaatsen in het arrondissement Brugge. Het voorwerp van het beroep wordt beperkt tot die bepalingen van het bestreden besluit, die afsplitsbaar zijn van het geheel.

V. Onderzoek van een onderdeel van het tweede middel

Standpunt van de partijen

14. In het tweede middel voert de verzoeker onder meer de schending aan van “het materieel motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”. Hij stelt dat artikel 515 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Koning de verplichting oplegt om voorafgaand aan de beslissing tot wijziging van het aantal gerechtsdeurwaarders het advies in te winnen van de procureur-generaal bij het hof van beroep, van de procureur des Konings, van de vaste raad van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders en van de raden van de

arrondissementskamers van de gerechtsdeurwaarders, maar dat in dit geval het advies van de procureur des Konings te Brugge niet ingewonnen is. Deze onregelmatigheid vitiëert het eerste bestreden besluit en werkt door naar de tweede bestreden beslissing die zonder het koninklijk besluit van 26 april 2009 geen bestaansreden en geen rechtsgrond heeft.

15. De verwerende partij antwoordt dat het bestuur een e-mail verstuurd heeft naar de procureur des Konings van ieder arrondissement in het land maar dat de procureur des Konings te Brugge er klaarblijkelijk voor gekozen heeft geen afzonderlijk advies uit te brengen. In ieder geval blijkt uit het advies van de procureur-generaal te Gent dat deze procureur des Konings geen opmerkingen te formuleren had.

16. De verzoeker repliceert dat er geen advies aan de procureur des Konings werd gevraagd, ook niet per e-mail, en dat de verwijzing, in het advies van de procureur-generaal, naar de ontstentenis van de bemerkingen van de procureur des Konings te Brugge niet opgaat aangezien de wet duidelijk een advies van de procureur-generaal en van de procureur des Konings aan de minister vereist en aangezien het advies van de procureur des Konings niet impliciet vervat kan liggen in het advies van de procureur-generaal. Hij voegt daaraan toe dat de verwerende partij zich ook niet kan verschuilen achter het uitblijven van een advies van de procureur des Konings, nu de wet niet voorschrijft dat het advies binnen een bepaalde termijn gegeven moet worden, nu het verzenden van een adviesaanvraag niet wordt bewezen en nu het uitblijven van een advies de minister niet vrijstelt van het inwinnen ervan.

17. In haar laatste memorie wijst de verwerende partij erop, met voorlegging van twee nieuwe stukken, dat zij voortgegaan is op de waarachtigheid van de uiteenzetting van de procureur-generaal dat hij aan de procureurs des Konings van zijn rechtsgebied om bemerkingen -en dus om advies- heeft gevraagd en dat de procureur des Konings te Brugge ook zijn advies gegeven heeft door met name te stellen dat hij geen bemerkingen te maken had bij de voorgestelde

wijziging. Zij voegt daaraan toe dat het openbaar ministerie hiërarchisch gestructureerd is en dat het formuleren van een persoonlijke mening door de procureur des Konings aldus niet belet dat de procureur-generaal de inhoud van de adviezen van de procureurs des Konings communiceert aan de minister, zijn hiërarchische overheid.

Beoordeling

18. De verzoeker vraagt ter terechtzitting om de stukken die de verwerende partij met haar laatste memorie overgelegd heeft uit de debatten te weren, aangezien hij daartegen geen deugdelijk verweer heeft kunnen voeren; volgens hem konden die stukken veel vroeger in de debatten gebracht zijn. De verwerende partij antwoordt dat zij zelf niet eerder over de stukken beschikte.

19. Tenzij aangetoond wordt dat een partij moedwillig bewijsstukken aan het onderzoek van het auditoraat en aan de kritiek van de andere partijen in het geding onttrokken heeft, is het een partij niet verboden om met een laatste memorie alsnog bewijsstukken voor te leggen om daarmee het standpunt ingenomen in het auditoraatsverslag te ontkrachten of te bevestigen. Dergelijke overlegging van bewijsstukken belemmert de andere partijen niet in hun verweer, aangezien zij altijd de mogelijkheid hebben om ter terechtzitting te repliceren. Er is geen reden om de overgelegde stukken uit de debatten te weren.

20. Een van de overgelegde stukken is de brief van 8 augustus 2008 van de procureur des Konings te Brugge aan de procureur-generaal te Gent waarin de procureur, in antwoord op de vraag van de procureur-generaal of hij bemerkingen had bij het aanpassingsvoorstel van de minister, mededeelt “geen bezwaren te hebben tegen het geformuleerde voorstel”. Die brief is op 11 augustus 2008 op het parket-generaal te Gent ingekomen en de procureur-generaal heeft dit advies vervolgens verwerkt in zijn eigen advies aan de minister d.d. 24 september 2008.

De procureur des Konings te Brugge heeft daarmee wel degelijk en formeel zijn advies verleend over de vraag van de verwerende partij en de integrale inhoud ervan is ook aan de minister overgemaakt zodat deze het ten volle in zijn besluitvormingsproces heeft kunnen betrekken. De omstandigheid dat het instrumentum niet bij het dossier werd gevoegd of dat de minister zich niet verzekerd heeft van het bestaan van dit stuk, vitieert het bestreden besluit niet; in de verklaring van de procureur-generaal mocht de minister in redelijkheid de garantie vinden dat de procureur des Konings zich op de geëigende wijze van zijn adviesverplichting had gekweten.

20. Het middelonderdeel is niet gegrond.

21. Het auditorsverslag is beperkt tot het onderzoek van het besproken middelonderdeel. Er is reden om het onderzoek van de zaak voort te zetten.

BESLISSING

1. Het beroep gericht tegen het koninklijk besluit van 26 april 2009 tot bepaling van het aantal gerechtsdeurwaarders per gerechtelijk arrondissement is slechts ontvankelijk in de mate daardoor het aantal gerechtsdeurwaarders in het arrondissement Brugge wordt vastgesteld.

2. De Raad van State heropent de debatten.

3. De Raad van State beveelt het verder onderzoek van de zaak.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 4 april 2011,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche